

अनं जीवने अदा० पर० अक० सेट् । अनिति आनीत् । घञ्
आनः, अच् अनः, ल्युट् अननम् । आनयति अनिनिषति ।
क्रिप् अत् “सर्वं खल्विदं ब्रह्म तज्जलानिति विश्वे च-
नेदना ऋ० ४३०, ३, अना प्राणेनेति भा० ऋ० उप०
“यद्येष आकाश आनन्दो न स्यात् कोऽहेवान्यात् ?
कः प्राण्यात् ? इति श्रुतिः “प्राणिवस्तव मानार्थमिति”
भट्टिः । प्राद्युपसर्गतो विशेषगत्वर्थता । प्र+प्राग्गतौ, प्राणः
अप+अधोगतौ अपानः, उट्+उर्द्धगतौ उदानः, वि+
आ+विष्वगतौ व्यानः, सम्+समन्ताद्गतौ समानः । “यद्वै
प्राणिति स प्राणः यदपानिति सोऽपानः” इति श्रुतिः ।
जीवनं च प्राणधारणं तेन धात्वर्थगृहीतकर्मकत्वादकर्मकः
यस्य संयोगात् देहनिष्ठाणमित्युक्तमधिषानशब्दे । उप-
सर्गनिमित्तात् हलन्तत्वेऽप्यस्य णत्वं प्राण् ।

अन जीवने दिवा० आत्म० अक० सेट् । अन्यते आनिष्ट ।

अन पु० आ+नी-बा० ङ प्र० आङी ह्रस्वः अन-बा० अच्
वा । आनयने प्राणने च “प्राणोऽपानो व्यान उदानः
समानोऽन इत्येतत्सर्वं प्राण इति” ष० उप० । “अथ प्राण
उच्यते । प्राणो मुखनासिकसञ्चार्याहृदयवृत्तिः । प्रण-
यनात् प्राणः । अपनयनान्मुखपुरीषादेरपानोऽधोवृत्तिः आ-
नाभिस्थानः । व्यानो व्यानयनकर्मा, व्यानः प्राणापानयोः
सन्धिर्वीर्यवत्कर्महेतुश्च । उदान उत्कर्षोर्द्धगमनादिहेतुरा-
पादतलमस्तकस्थान ऊर्ध्ववृत्तिः । समानः समं नयनाद्गुक्तस्य
पीतस्य च कोऽस्थानोऽन्वपक्ता । अन इत्येषां वृत्तिविशेषाणां
सामान्यभूता सामान्यदेहेषासग्वन्विनी वृत्तिरेवं यथोक्तं
प्रणादिवृत्तिजातमेतत् सर्वं प्राण एवेति” भा० । प्राणे च “स
होवाच किं मेऽन्नं भविष्यतीति” यत्किञ्चिदिदमा श्वभ्य
आ शकुनिभ्य इति होचुस्तद्वा एतदनस्यान्नमनो ह वै नाम
प्रत्यक्षमिति ऋ० उ० “स होवाच मुख्यः प्राणः, किं मेऽन्नं
भविष्यतीति” मुख्यप्राणं प्रहारमिव कल्पयित्वा वागादीन्
प्रतिवक्तृनिव कल्पयन्ती श्रुतिराह । यदिदं लोकोऽन्नजातं
सर्वप्रसिद्धमा श्वभ्य आ श्वभिः सह, आ शकुनिभ्यः सह शकु-
निभिः सर्वं प्राणिनां यदन्नं तत्तवाप्तमिति होचुर्वागादय
इति । प्राणस्य सर्वमन्नं प्राणोऽन्ना सर्वस्यान्नस्येत्येवं प्रतिपत्तये
कल्पितास्वायिकाहृदाद्वाहृदय स्वेन श्रुतिरूपेणाह । तद्वै एत-
द्यत्किञ्चिन्नोके प्राणिभिरन्नमद्यते अनस्य प्राणस्य तदन्नम् भा०
अनं श्रुतिं नान्ति अंशोदायग्रहणाधिकारोऽस्य । अंशानधि-
कारिणि श्रुत्युक्ते क्लीवपतितादौ । ते च “सर्वे हि धर्मशुक्ता
भागिनो द्रव्यमर्हन्ति यस्त्वधर्मैश्च द्रव्याणि प्रतिपादयति

ज्येष्ठोऽपि तमभागं कुर्वीतेति” आप० । “सर्वर्णाजोष्यगुणवा-
च्चार्यः स्यात् पैतृके धने । तत्पिण्डदाः श्रोत्रिया ये
तेषां तदभिधीयते । उत्तमर्णाधमर्णैर्भ्यः पितरं त्वायते
सुतः । अतस्तद्विपरीतेन नास्ति तेन प्रयोजनम् ।
तथा गवा किं क्रियते या न धेनुर्न गर्भिणी । कोऽर्थः
पुत्रेण जातेन यो न विद्वान् न धार्मिकः । शास्त्र-
शैथिल्यैरहितस्तपोविज्ञानवर्जितः । आचारहीनः पुत्रस्तु
सूत्रोच्चारसमस्तु स इति षष्ठं । “आज्ञादेः पुत्रकर्तृकतया
महाफलश्रुतेस्तत्कर्मवेतनं धनसम्बन्धित्वं अतस्तदकुर्वतः
कुतो वेतनं? मिति दा० भा० । अतएवाह मनुः । “सर्व-
एव विकर्मस्था नार्हन्ति श्वातरो धनम्” । तथा “अनंशौ
क्लौवपतितौ जात्यन्वधरौ तथा । उन्मत्तजडमूकाश्च ये च
केचिन्निरिन्द्रियाः इति । ‘पतितस्तत्सुतः क्लीवः पङ्कुरन्म-
त्तको जडः । अन्धोऽचिकित्सरोगार्तो भर्त्सव्यासे निरं-
शका’ इति कात्या० । देवबः “ऋते पितरि न क्लीवकुष्ठुन्म-
त्तजडाम्बकाः । पतितः पतितापत्यं लिङ्गी दायंशभागिनः ।
तेषां पतितवर्ज्ज्भ्यो भक्तवस्त्रं प्रदीयते । तत्सुताः पितृ-
दायांशं लभेरन् दोषवर्जिता” इति । बौधायनः ।
“अतीतव्यवहारान् यासाच्छादनैर्विभ्युः, अन्धजडक्लीव-
व्यसनव्याधितादींश्चाकर्म्मिणः पतिततज्जातवर्जम् इति” ।
“पितृद्विद् पतितः पण्डो यश्च स्यादौपपातिकः ।
औरसा अपि नैतेऽंशं लभेरन् क्षेत्रजाः कुतः ? ।
इति” नार० । “अक्रमोढासुतश्चैव सगोत्राहृयस्तु जायते ।
प्रव्रज्यावसितश्चैव न रिक्थं तेषु चार्हति । अक्रमोढा-
सुतस्त्वृक्षी सर्वर्णश्च यदा पितृः । असवर्णप्रसूतश्च
क्रमोढायाश्च यो भवेत् । प्रतिलोमप्रसूतोयस्तस्याः पुत्रो न
रिक्थभाक् । यासाच्छादनमात्रं तु देयं तद्वन्धुभिर्मतम्
बन्धूनामप्यभावे तु पितृन् द्रव्यं तदाश्रुयात् । सपितृन्
तद्धनं प्राप्तं दापनीया न बान्धवा इति कात्या० । एवं
दर्शिताः । अंशः अवयवः । तच्छून्ये निरयवे आका-
शादौ, परमेश्वरे च । [यस्यः । कदल्याम् जटाधरः ।
अनंशमत्फला स्त्री न अंशुमत् मोचकाभ्यन्तरस्थत्वात् फलं
अनक पु० अणकवत् । अधमे, कुत्सिते च ।
अनत् त्रि० न अन्धोति व्याप्नोति विषयमिन्द्रियेण अन्न-क्रिप्
न० त० । अन्धे चक्षुरिन्द्रियशून्ये । “प्रतिश्रोणः स्या व्यन-
गचष्टेति” ऋ० २, १५, ७, “पूर्वमन्त्रः अधुना चक्षुर्ला-
भात् व्यचष्टेति भा० ।
अनत् त्रि० नान्ति अन्नं चक्रं नेत्रादिकमिन्द्रियं वा यस्य ब० ।